

Edytor HTML i zintegrowane środowisko programistyczne Bluefish

W AKWARIUM

Edytor HTML Bluefish służy do realizacji dużych projektów WWW, a nawet mniejszych projektów programistycznych. Podświetlanie składni i operacje na blokach kodu pomagają i webmasterowi, i programiście, w sprawnej pracy. **ANDREAS GRYTZ**

Przygotowanie złożonego projektu serwisu WWW z elementami CGI może nie być łatwe. W dużych projektach bardzo pomagają edytory z funkcjami zarządzania projektami i obsługą popularnych języków programowania. Przykładem takiego edytora jest Bluefish [1]. W obecnej wersji 1.01 udostępnia on użytkownikowi liczne ciekawe funkcje.

Program nie jest oficjalną częścią projektu Gnome, ale często instaluje się go właśnie w tym środowisku graficznym. Bluefish działa na bazie biblioteki GTK i wymaga jej w wersji 2.0 lub nowszej. Za podświetlanie składni odpowiada biblioteka *libpcre* w wersji przynajmniej 3.0; moduł sprawdzania pisowni, korzystający z *Aspella*, jest opcjonalny.

Z poziomu edytora można uzyskać dostęp do zasobów online, np. serwerów FTP czy katalogów WebDAV; dostęp taki odbywa się przez dodanie Gnome VFS – warstwy abstrakcji systemów plików. Dzięki temu Blu-

efish widzi te zasoby tak, jakby znajdowały się w lokalnym komputerze.

Interfejs

Interfejs programu Bluefish dzieli się na trzy panele: pasek menu ze standardowymi funkcjami na górze, panel główny oraz panel boczny. Edycja plików ma miejsce w panelu głównym.

Poszczególne dokumenty w edytorze Bluefish są umieszczane w różnych zakładkach, między którymi można łatwo przechodzić. Według autorów program może obsługiwać maksymalnie 3500 otwartych dokumentów, ale przecież w zwykłych warunkach nikt nie pracuje jednocześnie na tylu plikach.

Panel boczny spełnia trzy zadania. Przede wszystkim zawiera mały menedżer plików ułatwiający dostęp do wymaganych zasobów. Poza tym, można tam wyświetlić dokumentację niektórych języków skryptowych i WWW obsługiwanych przez program. Ko-

lejną funkcją są zakładki, które można tworzyć dla często odwiedzanych katalogów.

Na górze okna edytora znajduje się menu zapewniające szybki dostęp do różnych elementów strony HTML. Poszczególne zakładki zawierają elementy z określonej grupy i umożliwiają bardzo łatwe dodawanie np. tabel, formularzy czy elementów CSS. W przypadku tworzenia konstrukcji bardziej złożonych, np. formularzy, program podpowiada, jakie parametry należy zastosować do zbudowania poprawnego elementu kodu.

Pod zakładkami dostępne są dodatkowe narzędzia przydatne przy edycji skryptów. W zależności od wybranego języka, można stąd wprowadzać typowe bloki pętli, dyrektyw „include” lub procedur SQL. Niewielki projekt można zbudować metodą „wskaz i kliknij”, co najwyżej od czasu do czasu wypełniając odpowiednie pola w oknach dialogowych.

Edytor ułatwia także przygotowywanie stron WWW w różnych językach. Żeby przełączyć metodę wprowadzania znaków, wystarczy kliknąć prawym przyciskiem myszy w oknie edytora. Domyślnie program zapisuje pliki w formacie Unicode.

Środowisko programistyczne w wersji light

Twórcy programu Bluefish uważają, że ich projekt jest czymś więcej niż tylko edytorem HTML. Rzeczywiście, Bluefish obsługuje języki skryptowe oraz tradycyjne języki programowania, takie jak C. Można więc uznać go za łatwe w użyciu zintegrowane środowisko programistyczne. Jako taki, Bluefish może przydać się wszędzie tam, gdzie użycie

pełnofunkcyjnego środowiska IDE byłoby zbyt kłopotliwe – np. w małych projektach, w których nadmiar funkcji może utrudniać, a nie ułatwiać pracę.

Bardzo przydatna jest funkcja przeszukiwania dokumentacji Pythona i PHP w pasku bocznym. Użytkownik może szybko przypomnieć sobie sposób wywoływania i wartości zwracane przez standardowe funkcje tych języków. Dodatkowe ułatwienia przy pracy z kodem źródłowym to automatyczne wcinanie i numerowanie wierszy oraz zaawansowane mechanizmy podświetlania składni.

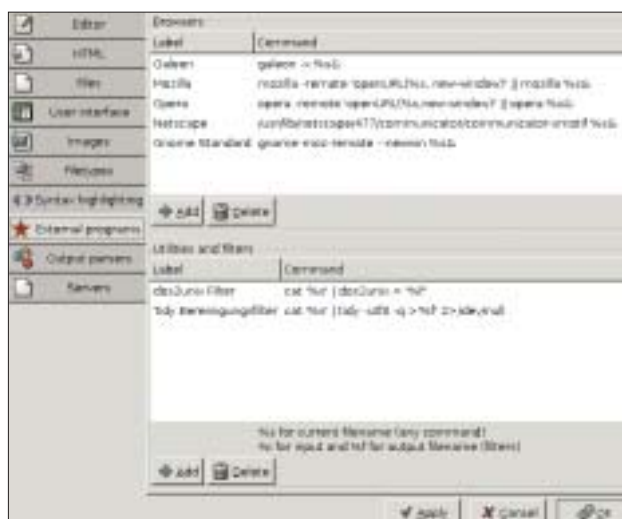
Bluefish usprawnia testowanie plików Makefile, wyświetlając poszczególne wywołania w osobnym oknie. W osobnym oknie wyświetlane są także wyniki działania zewnętrznych

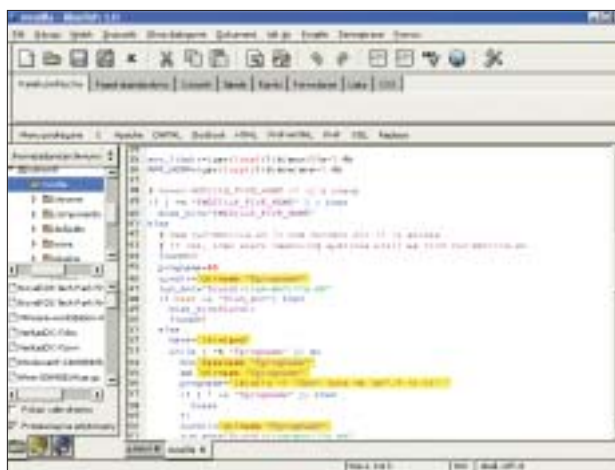
Rysunek 2: Ostrzeżenia i komunikaty o błędach pojawiają się w oknie wyników pod panelem głównym.

programów, np. Tidy (sprawdzanie składni HTML) [2].

W standardowej instalacji programu Bluefish skonfigurowano obsługę niektórych zewnętrznych programów. Należy zwrócić uwagę, że podczas instalacji Bluefish nie sprawdza, czy narzędzia te są dostępne w odpowiednich ścieżkach. To może powodować

Rysunek 3: Bluefish współpracuje z zewnętrznymi programami.

Rysunek 1: Interfejs programu Bluefish składa się z trzech paneli, które można dostosować do własnych wymagań.

problemy, ponieważ użytkownik może widzieć opcje menu odpowiadające programom, których nie ma w systemie.

Tym niemniej integracja zewnętrznych programów umożliwia rozszerzanie funkcjonalności edytora. Na przykład, użytkownik może wzbogacać program Bluefish o obsługę często wykorzystywanych narzędzi programistycznych.

Zarządzanie projektami

Bluefish pokazuje swoje zalety w dużych projektach, składających się z wielu plików. Do obsługi takich projektów przygotowano specjalne okno dialogowe. Użytkownik określa katalog docelowy projektu i jego wewnętrzną nazwę na użytek środowiska Bluefish. Następnie można do projektu dodawać nowe foldery i pliki, korzystając w tym celu z panelu bocznego.

W oknie dialogowym projektu można także zdefiniować *Zdalny katalog* lokalnego projektu.

Podsumowanie

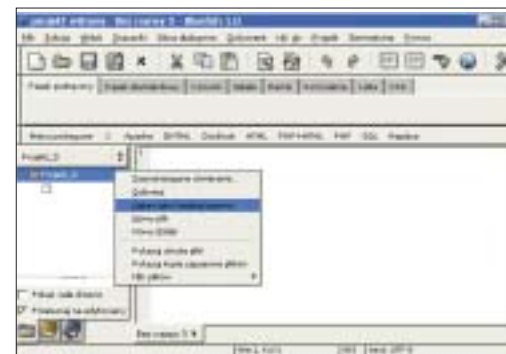
Programiści uznali wersję 1.0 za stabilną, ale my zauważyliśmy pewne błędy w jej działaniu. Na przykład Bluefish nieoczekiwanie „wykolejał się”, gdy podczas tworzenia projektu próbowaliśmy wybrać dla niego wzorzec (podobnie dzieje się w polskiej wersji – przyp. tłum). Dlatego przed rozpoczęciem pracy na danych produkcyj-

nych warto wykonać kopie zapasowe.

Według informacji na stronie projektu, osoby pracujące nad nim starają się stosować do wytycznych dla interfejsów użytkownika w środowisku Gnome (Gnome Project Human Interface Guidelines). Mimo to w interfejsie miejscami panuje bałagan, a do korzystania z niektórych okien (np. ustawień panelu bocznego) trzeba się dość długo przyzwyczajać.

Jednak poza tymi niedociągnięciami Bluefish

jest wydajnym edytorem, który – gdy tylko nieco go poznamy – może bardzo pomóc w tworzeniu stron WWW i programowaniu. Funkcja wstawiania do projektu całych bloków kodu eliminuje żmudne pisanie cały czas tych samych fragmentów i zapobiega błędom.

Rysunek 4: Tworzenie projektu Bluefish.

Oprócz wspomnianych programów zewnętrznych, które zazwyczaj są standardowo zainstalowane w domyślnej konfiguracji środowiska Gnome, Bluefish potrzebuje kilku dodatkowych bibliotek. Biblioteki te są dostępne w większości współczesnych dystrybucji. Program nie zajmuje dużo miejsca na dysku i dobrze gospodaruje pamięcią, dlatego świetnie sprawdza się nawet na starszym sprzęcie. ■

INFO

[1] Strona projektu Bluefish: <http://bluefish.openoffice.nl>

[2] HTML Tidy: <http://tidy.sourceforge.net>

ZAMÓW PRENUMERATĘ

SPECJALNA OFERTA DLA PRENUMERATORÓW LINUX MAGAZINE

Proponujemy Państwu zakup popularnych
produktów linuksowych w specjalnych cenach

Szczegóły pod adresem: www.linuxmagazine.pl/subs

Infolinia: 0801 800 105